

America Esperantisto

JANUARY, 1916

AMERIKA ESPERANTISTO

Official Organ
of

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, Inc.
a propaganda organization for the furtherance of the study and use
of the International Auxiliary Language, Esperanto

Editor

Dr. C. H. FESSENDEN, Newton Centre, Mass.

Assistant Editor

I. A. McCaffrey, West Newton, Mass.

Advisory Board

J. D. Hailman, Pres., E. A. N. A.

Judge W. R. Daingerfield

Ernest F. Dow

Dr. D. O. S. Lowell

D. E. Parrish

Herbert M. Scott

Dr. B. K. Simonek

Lehman Wendell

CLUB DIRECTORY

This department is conducted solely for the benefit of our organized groups throughout the country. It furnishes a means of keeping in close touch with the work in other cities, for the exchange of ideas and helpful suggestions, and for the formation of valuable friendships in a united field of endeavor.

Groups are listed for 12 issues of the magazine, at a cost of only 25 cents for the two-line insertion. Extra lines are 10 cents each additional. The heading,—name of city or town—is inserted free. This matter warrants the immediate attention of every club secretary.

BERKELEY, CALIF.

Berkeley Esperanto-Rondo, Berkeley H. S.
A. S. Vinzent, Sec'y, 2429a Ellsworth St.,
Meets every Monday, 8.00 P. M.

BOSTON, MASS.

Boston Esp. Soc., 402 Pierce Bldg., Copley Sq.
Meets Tues., 8 P. M. R. Goodland, Sec.

BUTTE, MONT.

Argentarka Esp. Rondo, kunvenas vendrede,
8.00 P.M. C. L. Williams, Sek., 251 Curtis st.

CHICAGO, ILLS.

La Gradata Esperanto-Societo, Dvorak Park
Fr. Kovarik, 2502 S. Kedzie Ave., Sek.
La Esp. Oficejo, 1669 Blue Island ave.
F-ino R. Votlučka, 1539 W. Jackson Blv. Sek.
Kunvenas 2an kaj 4an sab. ĉiumonate.

CINCINNATI, OHIO.

Cincinnati Esperanto Soc., 629 Vine Street.
E. H. Becker, Sec., 511 Sycamore St.

DELPHOS, OHIO.

Delphos Esperanto Klubo, Carnegie Library;
Meets every Tuesday, 7.30 P. M., A. J.
Laudick, Secy.

CLEVELAND, OHIO.

La Zamenhofa Klubo.
F-ino L. B. Weber, Sek., 2036 W. 48th St.

DETROIT, MICH.

Detroit Esperanto Office, 507 Breitmeyer
Bldg., open daily. Library at disposal of
everybody, daily 7 A. M.-9 P. M., except Tues.
and Fri. Classes meet Tues. and Fri., 8-10
P. M.

La Pola Esp. Unuiĝo, ĉiusemajne, Magnus
Butzel Library, Harper & E. Grand Blvd.

MILWAUKEE, WISC.

Hesperus Esperantists, S-ino B. H. Kerner,
Sek. 632 Summit ave., 2nd Mondays, 8 P.M.

NEW YORK (Bronx) N. Y.

Bronx Esperanto Society, Morris H. S.
C. C. Coigne, Sec'y, 243 Bedford Pk. Blvd.

NEW YORK (Manhattan) N. Y.

The New York Group, Wash. Irving H. S.
Jos. Silbernik, Sec., 235 E. 18th St.

PHILADELPHIA, PA.

Phila. Esp. Soc., J. F. Knowlan, Sec., 4212
Girard ave. Meets 4th Fri. Windsor Cafe,
1217 Filbert st.

PITTSBURGH, PA.

Esperanto Sec., Academy of Science and Art
Wm. Smith, Sec., 1607 Chislett street.
Fridays, 8 P. M., Teachers' Rm., Carnegie Inst.

PORTLAND, ME.

Portland Esperanto Society, Trelawny Bldg.,
Herbert Harris, Sec'y, 10 Henry St.

ROCKFORD, ILLS.

Skandinava Esperanto-Instituto, 417 7th St.
Joseph Johnson, Sec'y, 2315 Parmele St.

SALT LAKE CITY, UTAH.

Salt Lake Esperanto Club,
Mrs. F. M. McHugh, Sec., 4002 So. State St.

SAN FRANCISCO, CALIF.

San Francisco Rondo, meets Friday eve., Rm.
127, Lick Bldg., 35 Montgomery St., F-ino
M. D. Van Sloun, Sec'y, 946 Central Ave.

TILDEN, NEBR.

Esperanto-Fako de la Nebraska Ŝtata Kris-
tana Celada Unuiĝo,
Estro, Pastro Chas. P. Lang, Tilden, Nebr.

WASHINGTON, D. C.

Kolumbia Esperanta Klubo, 2014 F st., N. W.
Ian & 3an mardon, ĉiumonate, A. Mayer, Sek.

WORCESTER, MASS.

Worcester County Esperanto Society
Business Institute, every Friday, 8.00 P. M.

Amerika Esperantisto

American Esperantist

Entered as second-class matter May 15, 1913, at the Postoffice at West Newton Station, Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Published Monthly by

THE AMERICAN ESPERANTIST COMPANY (Inc.)

WEST NEWTON, MASS.

ONE DOLLAR A YEAR Eksterlande \$1.25 (Sm. 2.50) SINGLE COPY TEN CENTS

Mallongaj verkoj, tradukaĵoj kaj novaĵoj ĉiam prefere akceptitaj. Oni **ne resendas** neakceptitajn manuskriptojn, se la sendinto ne kune sendis la resendpagon. La Redakcio konservas por si la rajton korekti manuskriptojn laŭbezone.

Oni donos la preferon al manuskriptoj skribitaj skribmaŝine.

VOL. 18

JANUARY, 1916

NO. 3

EDITORIALLY SPEAKING

The Steady Subscriber

How dear to our hearts is the steady subscriber,
Who pays in advance at the birth of each year,
Who lays down the money and does it quite gladly,
And casts 'round the office a halo of cheer.

He never says: "Stop it, I cannot afford it,
I'm getting more magazines now than I read,"
But always says, "Send it our people all like it—
The fact is we think it a help and a need."

How welcome his cheer when it reaches our sanctum.
How it makes our pulse throb, how it makes our hearts dance!
We outwardly thank him, we inwardly bless him—
The steady subscriber who pays in advance.

—Edinburg Sentinel.

KRONIKO NORDAMERIKA

Valparaiso, Ind. Kurso fondiĝis ĉe la Universitato ĉi tie. Granda nombro da studentoj interesiĝis, kaj jam 27 studas sub la gvido de S-ro Mulder.

Dallas, Tex. Intereso pri Esperanto montriĝas inter la anoj de la ĉi tiea Y.M.C.A., kaj klubo stariĝas,—plua rezultato de la agema propagando de D-ro J. W. Torbett, antaŭe priskribita.

Fort Wayne, Ind. La "Ft. Wayne Esperanto-Societo" bone kondukas la propagandadon en sia regiono, kaj la re-aligoj de ĉiuj anoj al E.A.N.A., jam estas ricevataj. S-ro Herbert Voorhees, Ĥemiista profesoro ĉe la liceo, instruas grupon.

Chicago, Ill. "La Esperanta Edukado Klubo" estas nova grupo fondita de S-ro S. Paubionsky. Oni kondukas kurson ĉiusemajne.

Cincinnati, Ohio. La Esperanto-Societo elektis sian novan oficistaron kaj sciigas nin pri la novaj estroj:—S-ro W. V. Osterbrock, Prez.; S-ro E. H. Becker, Sek.-Kas.; F-ino Florence Becker, Bibliotekistino.

Port Neches, Tex. Kurso de 14 anoj estis fondita ĉi tie de S-ro H. A. Dike.

Butte, Mont. En la urbo Butte, oni trovas la "Silver Bow Esperanta Rondo" fondita de S-ro C. L. Williams, kaj atestita de E.A.N.A. Ili presigis kaj disdonas flugfoliojn propagandajn laŭ la stilo de la "ekspozicia flugfolio" kaj entuziasme propagandadas la aferon.

Brooklyn, N. Y. S-ro H. W. Fisher Prezidinto de E.A.N.A., paroladis antaŭ la Franklin Literatura Societo, kaj kurso baldaŭ fermiĝos. Helpate de S-roj Powell, Coigne, Christen kaj D-ro Snelling, oni sukcese respondis al multaj demandoj pri Esperanto. La Prezidanto de la Societo, S-ro Nicholas Ehrlich, favore preparolis Esperanton, antaŭ kaj post la lekcio.

S-ro Fisher ree parolados antaŭ la "Men's Club" de la Episkopa Preĝejo en Perth Amboy. Raporto aperos venontan numeron.

IN THE PRESS

Pasadena, Calif. A reporter of the Pasadena "Star" in an interview with former Mayor Wm. Thum, regarding educational progress, reports the following conversation:

"I wish the schools would teach Esperanto. I think every student should have that as a part of the course, and I wish a speaking knowledge might be possible for all. I mean to take it up. I understand that it is a language easily mastered by those of any nationality.

"I should like to see a permanent peace congress established every member of which should be able to speak Esperanto, and I wish it might become a universal language, and prevent any more terrible wars.

"If the common soldiers of the warring armies had been able to talk together,—the men in the ranks,—this war would have ceased long ago."

Washington, D. C. A brief history of the International Language with citations of practical uses which have

been made of it, appeared over the signature of Dr. Ivy Kellerman Reed in the "Washington Courier."

In the "R. F. D. News," published in this city, and the official organ of the National Rural Letter Carriers' Association, A. S. Mellichamp of Agricola, Miss., has made good use of an opportunity to insert an interesting little article about Esperanto. The address of the Association having been tactfully inserted for the benefit of those desiring further information, again we have proof of this most effective publicity method by the many inquiries which we are receiving. "A Word to the Postman" in this issue is especially directed to these new recruits.

New York, N. Y. An article in the New York "Globe" by C. C. Coigne, Secretary of the Greater N. Y. Esperanto Society, takes up the propaganda conducted by Germany and France, by means of Esperanto, in presenting their respective sides of the conflict to

neutral nations. A significant statement made by Mr. Coigne, we quote herewith:

"* * * It seems evident that the problem of an international speech is destined to have a significance for the United States. The end of the war will bring to an end many a fond theory—especially for those who have cherished hopes of English, German, or French becoming the international language. We now recognize the impossibility of making any national language the medium of expression for all lands. It is manifestly absurd to say that English is the language of the future in international affairs. Germans and Austrians are not likely to welcome the idea, nor, for that matter, are the Russians and French. If we point to the fact that English is spoken by nearly 200,000,000 people it is well to remember that the population of the world is nearly 2,000,000,000. The advocates of English as a world speech have quite a few yet to convert to their idea. * * *"

Incidentally, Mr. Coigne has received thirty-five inquiries, asking for further information concerning Esperanto.

Another letter in the "Globe" under "Letters from the People" written by Mr. H. W. Fisher of Perth Amboy, N. J., refutes statements made derogatory to Esperanto by one, Thos. E. Warren, whose letter, Mr. Fisher states, "reminds one of the remark of a farmer who, on seeing a giraffe for the first time, said: 'There ain't no sich animal.'" An interesting paragraph from Mr. Fisher's letter is cited:

"A few days ago the writer was talking with Prof. C. M. Hicken of the University of Buenos Ayres at the Pan-American Scientific Congress, Washington, D. C. Prof. Hicken had never seen Esperanto, and yet when I showed him daily records of the war, published in Germany in Esperanto, he was startled and said: 'I can read that at sight.' So what Mr. Warren calls a 'jumble of elements of tongues' is just what appeals to persons of various nations and is a chief reason why Esperanto can be mastered in at least one-fifth the time needed to acquire equal proficiency in the easiest of the natural languages."

WORLD GLEANINGS

Germany. A class at the military prison in Altengrabow contains 134 students, including French, Belgian, Russian and British. In Humboldt Academy (Breslau) a new group has been organized by S. Sackur, an 81-year old propagandist. New courses have been opened also in Chemnitz, Dresden, among the wounded warriors; Essen, Hildesheim, Ilmenau, Regensburg and Stuttgart.

Spain. At Palma de Mallorca six courses are being conducted weekly—three for men and three for women. The group "Esperanto School" in San Feliu has reopened its classes under the experienced guidance of Prof. (F-ino) Anita Gimeno.

Australia. Esperanto classes containing from 30 to 40 members are being successfully conducted in Melbourne under the auspices of the Commercial Club.

Russia. A new Esperanto "rondeto" consisting of 14 members has been organized at one of the "gymnasium" schools, Moscow. Besides conducting a small library, the new club is issuing a little monthly journal. In Tashkent an Esperanto class for Hungarian officers—prisoners of war—has been started by one of their number, A. Banoczy. The Riga Esperanto Society was the guest of the group in Jurjev, taking part in many excursions around the city,—all of which were significant in propaganda results.

Holland. Two lectures have recently been held in the Hague by the local society, both illustrated by lantern slides.

Catalonia. A full account of the 6th Congress of the Catalonian Esperanto Federation appears in the last number of "Kataluna Esperantisto"—the always interesting official organ of the

Federation. The number will be reviewed in the February *Amerika Esperantisto*.

Japan. A student Esperanto group has just been organized at the Imperial University in Tokio. Eleven members are found in the first class,

which will meet semi-monthly. The Jokoska Esperanto Society has just celebrated its 10th anniversary, (long-an vivon al vi!). The Society in Johama is conducting an Esperanto course under the direction of S. Chif.

NEŬTRALA LABORO DUM LA MILITO

En Kopenhago starigis antaŭ kelka tempo oficejo por "Konservado de Internacia Kunlaboro." La iniciantoj estas "La Pac-Unuiĝo", "La Nacia Konsilantaro de Danaj Virinoj" kaj "La Asocio de l'Virinaj Unuiĝoj, Komitato por elektraĵto."

La ideo pri starigo de tia oficejo devenas de la holanda "Kontraŭ-milita Unuiĝo", al kiu jam aliĝis ĉirkaŭ 300 societoj kaj 9000 izolitaj personoj.

La Kopenhaga oficejo elsendis alvokon, subskribita de 23 bonaj danaj nomoj, i. a., S-ro H. Ostenfeld, la episkopo de Selando; S-ro F. Bajer, honora prezidanto de la internacia pacoficejo; la universitataj profesoroj, S-roj Otto Jespersen, Carl Torp kaj Harald Westergaard; S-ro advokato, parlamentano Niels Petersen, prezidanto de "Dana Pac-unuiĝo"; S-ro H. J. Hannover, direktoro de la politeknika lernejo; S-ro H. Voss, prezidanto de la dana grand-logio de I.O.G.T.; S-ro F. Baruel, prezidanto de Societoj de Danaj Esperantistoj, ktp.

La elsendita alvoko precipe sin turnas al la danoj, memorigante al ili, ke ili kiel anoj de neŭtrala ŝtato ŝirmitaj kontraŭ la terurajoj de la milito, tamen ne devas indiferente rigardi la dramon, kiu estas ludata antaŭ iliaj okuloj, sed memori, ke la cirkonstancoj kreas specialajn devojn kaj taskojn, kiuj estas solveblaj nur de neŭtrala nacio.

Diversaj societoj sekve de la alvoko jam aliĝis kiel apogantoj de la oficejo; inter ili troviĝas krom la suprenomita: La junula Pac-societo "Pax"; "Societoj de Danaj Esperantistoj"; "Kristana Mond-Unuiĝo;" la dana Komitato, "Kristana Pac-Unuiĝo;" "Abstinenca Unuiĝo de l'Dana studenta Junularo;" "Dana Grandlogio de I. O. G. T."

La provizora programo de la oficejo estas la jena:

1. Konservado de l'interrilato de la internaciaj organizadoj;
2. Prizorgo de sciigoj pri kaj serĉado de civilaj personoj dum la milito;
3. Respondado de demandoj kaj disvastigoj de sciigoj pri internacia pac-laboro.

La alvoko cetere preparolas la neceson de l'konservado de la internacia vivo kaj interrilatoj, sed ne dubas pri tio, ke en la militantaj landoj la laboro nur malfacile estos daŭrigata nun kaj eble dum la unuaj jaroj post la milito; tial ĝi oferas sian peron en okazoj de bezono, ne nur laŭ la supre skizita programo, sed en ĉiuj cirkonstancoj, kiuj ne kaŭzas konflikton kun la neŭtraleco de la dana ŝtato.

Ekz., multaj internaciaj movadoj havas sidejon en la militantaj landoj kaj pro tio nur malfacile interriltas kun eksterlandaj fakoj; tial estas konsilinde al ili provizore ŝanĝi la sidejon. En tiaj okazoj la kopenhaga oficejo oferas sian helpon je la aranĝo.

Ĉar neŭtrala lando estas pli oportuna por kongresoj dum la milito kaj eble ankaŭ poste, la oficejo volonte estos peranto tiarilate.

La adreso de la oficejo estas "Bureau for Opretholdelse af Internationalt Samarbejde, Vester Voldgade 8, Kopenhago, B."

Kiel supre montrita la "Societo de Danaj Esperantistoj" ankaŭ aliĝis kaj oferis sian helpon pere de nia lingvo.

Ni inter alie promesis pere de Esperanto konatigi la oficejon kaj ĝian celon al aliaj landoj, kaj tial ni turnas nin al niaj samideanoj en ĉiuj landoj kun la peto, ke ili represu ĉi tiun artikolon en la Esperantaj gazetoj kaj poste traduku ĝin por publikigo en

naciaj gazetoj; vi tiamaniere servas al la konservado de la internacia vivo, samtempe kiam vi faras propagandon por la internacia lingvo Esperanto.

Sendante la gazetojn, kiuj priparolas ĉi tiun gravan entreprenon, al la oficejo, vi plej bone montras la taŭgecon de nia lingvo en internaciaj ri-

latoj. Ni tial petas vin kiel eble plej multe atentigi viajn samlandanojn pri la utilo, kiun ili povas havi de la neŭtrala oficejo, kiu volonte respondas al ĉiuj demandoj.

Margrethe Noll.

ESPERANTISMO

This original Esperanto essay was submitted in a recent "Supera" examination. A particularly interesting item in connection with it, is the fact that the writer learned Esperanto without the slightest personal help, during the past two years, while engaged in teaching school and working on a farm.—Ed.

En sia plej larĝa senco esperantismo estas ne sole la celado al unu komuna, internacia lingvo, ĉar kvankam tio ja estas la plej videbla fazo de la afero, tamen ĝi estas nur ilo por la efektivigo de la vera celo—la frateco de ĉiuj popoloj, rezultante de plena, amika interkomprenigado.

Komuna lingvo interkomprenigas kaj amikigas homojn kiuj antaŭe malkomprenis, kaj tial malamamis unu la alian. Pro tio ĝi ja estas la plej granda rimedo forigi militojn, kaj enkonduki universalan pacon, kiel ankaŭ alporti grandegan komercan kaj socialan utilon al la homaro.

Esperantismo staras por ĉio kio pli-

bonigas kaj fratigas la homaron. Ĝi staras flanke ĉe flanke kun ĉiuj bonaj reformoj; ĝi helpas al ili kaj estas helpata de ili; ĝi prosperas kun ili kaj suferas kun ili; kaj simile je ili, ĝiaj servantoj ĉiam estas certaj pri la fina sukceso de la afero, kvankam ili devas atendi jarojn,—jes eĉ centjarojn por la frukto de longa, nedankita kaj nepagita servado.

Se ni nur memoras la okazon kiam la Sinjoro donis al la sepdek disciploj la eblon paroli en fremdaj lingvoj, kiel ankaŭ la profetajon de Cefanajho, ni povas vidi ke la esperantismo estas en plena akordo kun kristaneco, kaj eĉ ke ĝi mem estas unu el la sanktaj principoj de tiu religio.

La espero ja estas la plej rimarkinda eco de la misiistoj de esperantismo, kaj kiel bone la celo meritas tian esperon! Neniu alia afero estas pli inda, nenia idealo pli pura, kaj nenio ajn povos alporti pli grandan utilon kaj feliĉon al la homaro.

Fervorulo
(Wm. A. Knox)

Elĉerpaĵo el Letero Ricevita

"Post trimonata belega vojaĝo ni fine alvenis Meksikurbon. Sed nun venis elveko el ĉarma sonĝo. La 12an de Decembro, sovaĝaj 'iztoj' atakis nian hejmon, forrabis ĉion, kion ili povas, tiel ke oni skribis al ni:

"Se iu tago vi pensas reveni, alportu vestaĵojn ktp., ĉar la bandidoj lasis nenion.' Ili forte malfermis ĉiujn pordojn de la domo kaj ŝrankoj, eĉ forprenis la bovinon kaj kokinaron. Ili pruvis bruli la domon, feliĉe ne povis fari ĝin. Estis multegaj rabistoj bone armitaj, kaj la honestaj personoj jam ne havas pafilojn por defendi sin. Versajne mia tuta biblioteko estas destruita kune kun la maŝino por blinduloj, kaj tio mi tre bedaŭrus, sed mi ne ankoraŭ scias. Neeble reiri hejmon ĝis la estraro sendas militistojn. * "

F-ino A. Nohl.

AL JULIA

El Robert Herrick

Kara, mi mortos post tempet';
Fermu l'okulojn de l'poet'.
Kaj lia lasta spiro, ĝi
Estu spirata nur de vi.

PRI LA SPIRO DE JULIA

Julia, spiru, karulin',
Kaj juroj mi tre pie:
Parfumoj de la orient'
Ja dolĉe spiras tie.

Trad. F. Wright

FOR THE BEGINNER

Edited by Herbert M. Scott

Our readers are invited to send us any difficulties encountered in their study of the international language, inquiries being answered promptly and completely in this department of the magazine.

A Few Colloquial Turns of Expression:

1. "All aboard!" exclaimed the conductor.
2. In that memorable session the chairman was **conspicuous by his absence**.
3. I was so **taken up with** the music here that I did not notice you come in.
4. The Bostonians **have access to** one of the finest libraries in the world.
5. Our picnic was put off **on account of** the rain.
6. The folk poets of the East sing **to the accompaniment of** the music of the guzla.
7. When the teacher is out of the room the children begin to **act up**.
8. I was caught **in the very act**.
9. I prefer **men of action to** dreamers.
10. I **addressed a question to** the Secretary.
11. **In addition to** his salary he gets a commission on all sales.
12. The session adjourned.
13. The fact **admits of** no question.
14. He gave the two deceivers a large sum of money **in advance**.
15. Father **advised against** the proposition.
16. **It's been an age since** I've seen you.
17. Have you **come to an agreement in** the matter?
18. (It is) the same as **in the open air!**
19. The officer **takes aim**.
20. I am listening **with all my ears**.

Abbreviations: F. K.—Fundamenta Krestomatio; Nom.—Nombroj; Gen.—Genezo; Ekz.—Ekzercaro; Rab.—La Rabistoj; U.L.—Unua

Answers to Correspondents

Q.—When should the participle end in "o" and when in "a"?

A.—It ends in "o" when the idea is that of a noun or **thing complete in itself**; as **amant-O**, a lover. It ends

Kelke da ĉiutagaj parolturnoj:

- "Ĉio en ordo!" ekkriis la kondukto-ro.—F.K. p. 142.
- En tiu memorinda kunsido la prezidanto MALestis.—cp. F.K. 359-4.
- Mi sidis tiel absorbita per la notoj, ke mi ne rimarkis vian eniron.—F.K. p. 165.
- La Bostonanoj disponas unu el la plej bonaj bibliotekoj en la mondo.
- Nia pikniko prokrastiĝis pro la pluvo.
- La popolaj orientaj poetoj kantas en akompano de la sonoj de la guzlo.—F.K. p. 31.
- Kiam la instruanto forestas el la ĉambro, la infanoj aperigas kapricojn.—cp. Nom. IX-4.
- Oni surprizis min ĉe l'freŝa faro.
- Mi preferas la agantojn, ol la fantaziulojn.—cp. F.K. 268-last line.
- Mi direktis demandon al la Sekretario.
- Krom sia salajro li ricevas depagon el ĉiuj vendoj.—cp. Gen. XLVI-26
- Oni disiris de la kunsido.—cp. Ekz. sek. 42-1.
- La fakto ne ebligas ian dubon.—cp. F.K. 270-9 from bottom.
- Li donis al la ambaŭ trompantoj grandan sumon da mono antaŭe.—F. K. p. 20.
- La patro malkonsilis la proponon.
- Tutan jarcenton mi ne vidis vin.—U. L. p. 143.
- Ĉu vi konsentiĝis en la afero?
- Same kiel sub libera ĉielo!—F. de M. p. 79.
- La oficiro EKcelas.—F.K. p. 72.
- Mi aŭskultas per mil oreloj.—Rab. p. 39.
- Legolibro; F. de M.—Fundo de l'Mizero, (the last two by Kabe, the rest by Zamenhof).

in "a" when the idea is that of an adjective or **attribute of something else**; as **amanta patro**, a loving father. Note that the O-participle is always complete in itself, like any noun, while the A-participle is a descriptive tag

for some noun (or O-word) expressed or understood. Almost always the noun is **expressed**. Occasionally, as in Apokalipso IV, 9, the noun is **implied**: "la (persono) sidanta sur la trono," "la (persono) vivanta por ĉiam kaj eterne." Considered by itself there is no reason why "sidant-O" could not be used here as in verse 2, but the use of the adjective form connects the participles with the adverbial phrases "sur la trono" and "por ĉiam kaj eterne," which modify respectively the adjective participles "sidanta" and "vivanta". If "sidant-O" and "vivant-O" were used, said adverbial phrases could not be connected with these **nouns** (since adverbs never modify nouns), but would be thrown back on the main verb of the clause (viz. **donos**), thus giving an altogether different meaning from the one intended.

Q—Why in the Psalms do we find "Plejpotenc-A" but "Eternul-O"? Why not "Plejpotenc-O"?

A.—The suffix **-ul** is used to transform adjectives into personal nouns

(names of persons possessing the qualities denoted by the adjectives). Hence from **eterna** we form the noun **Eternulo**, the Eternal; **etern-o**, without the **-ul** would not mean God, but would convey the idea of eternity in general. But the adjective **eterna** might be used alone to mean the same thing as **Eternulo**, the noun "persono" being then implied. Thus instead of **Plejpotenc-ulo** the noun, we find **Plejpotenca** the adjective (**persono** being implied). But **Plejpotenco**, without the **-ul** would be an incorrect form to denote the Almighty, as **potenco** is not "a mighty person," but "might in the abstract."

Q.—In Apokalipso ch. V occurs the word "Plejaĝulo;" would not "Aĝulo" without the "plej" suffice?

A.—Not logically, as anybody young or old would be an "aĝulo" (a person of some age or other), whereas an "elder" (a person superior in age to other people) is quite succinctly translated **PLEJAĜULO**.

NOVAJ LIBROJ

Nova Sento. 40 cendoj. Meze de la terura milito, el unu el la batalantaj nacioj aperas la plej grava originala verko en Esperanto, kiun la recenzisto iam legis.

Arte, la libro estas unu el la plej bele presita inter la granda amaso da esperanta literaturo. La Esperanto estas tia ke oni forgesas ke li ne legas per sia propra lingvo,—kion plue oni povas diri por certigi ĝian meriton?

La libro estas filozofa romano, kies scenaro estas la planedo Marso, sur kiu pro katastrofo en la aero sin tro-

vas du aviadistoj. La tuta rakonto rilatas la morojn, laborojn kaj amuzojn de la Marsanoj kaj prezentas idealan bildon pri perfakta sistemo de komunismo.

Ĝi ankaŭ pritraktas la doktrinon pri reenkorpiĝo tre lerte, kaj pli-malpli konvinke.

Kiel simpla romano ĝi estas plena je intereso kaj la fino estas vera surprizo.

Libroj ricevataj:—"La Ĉiutaga Pano," "Reĝo Judea," "Salajro," "Konvenajoj," "Fundamentaj Reguloj," "Kiel Sukcesigi la Vivon," "Pri la Kredo al Mirakloj," "La Vort-Teorio."

Terkulturisto eniris vendejon, kie oni volis vendi al li biciklon, dirante: "Biciklo ne formangos sian kapon, kaj vi povos ĉirkaŭrajdi la kampojn. Mi povos vendi al vi po 35 dolarojn."

"Mi preferus elspezi la monon por bovino," diris la kulturisto.

Vendisto: "Ho, vi aspektus tre ridinde rajdante sur bovino!"

Kulturisto: "Nu, ne pli ridinde ol melkante biciklon, mi opinias."

—Trad. Ho Ho

OFFICIAL COMMUNICATIONS

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA

Central Office, Newton Centre, Mass. C. H. Fessenden, Sec.

President

J. D. HAILMAN
310 So. Lang Ave.
Pittsburgh, Pa

Secretary-Treasurer

DR. C. H. FESSENDEN
Newton Centre, Mass.

ESPERANTISTAJ INSTRUANTOJ

!!!

Why are not more of your pupils taking the examinations provided by the national association? Are they learning so little that they do not dare? Season after season you are giving your time as teachers; year after year you are probably adding to the number of new Esperantists, but only a few of them seek the official standing that a diploma would give.

The preliminary examination is within the acquirements of a student who has made moderate progress in the study, and it will give him a clearer knowledge of the language; and when his diploma is framed and hung up on his wall, he has something to show for his labor.

For a considerable time nearly all the candidates for the examinations were pupils of three teachers in three different states of the Union. Do not let this be true this year. The army of enthusiasts who are teaching, all over our country, ought to swamp our Central Office with applications for examination papers in the next few weeks. And, while they are sending their pupils' names, why are not the teachers themselves taking the examinations for the Supera Diploma? In the year just closed Manchester, N.H. and Portland, Me., furnished nearly one half of the successful candidates for this examination; but there must be many others, equally well qualified, in every part of the country.

Wishing to ascertain which society makes the greatest gain this year in number of candidates receiving diplomas, the Chairman of the Committee on Examinations, Mr. Herbert Harris, 5338 Blackstone ave., Chicago, Ill., in

his annual report, urges the secretaries of the various societies to report to him at the earliest possible date, the percentage of their members who now hold diplomas, and to forward a similar report in July, 1916. DO IT NOW, before you forget it!

"Supera"

Passed—*Wm. A. Knox, South Dakota.

NECROLOGY

To the Portland Esperanto Society and the Progresia Rondo we extend our sincere condolences upon the untimely loss of Wm. H. Connell, one of their active members. A graduate of the 1915 High School class, he was greatly interested in the welfare of the Esperanto group among the High School students, and his death is a severe shock to his many friends. The Central Office expresses deep sympathy to the bereaved relatives of "nia samideano."

Special & Sustaining Members
1915-1916

(continued)

Special— (\$2.00 per year):

Miss Mattie Wadsworth, Maine;
T. M. Cordell, Oklahoma;
Herbert Harris, Chicago, Ill.

Sustaining— (\$10.00 per year):

Dr. Eugene Kerr, Maryland.

A Word to the Postman

A letter from our energetic propagandist, A. S. Mellichamp, in the January 1 issue of the R.F.D. News has brought an encouraging number of inquiries about Esperanto from all over the country.

From the beginning there has always been a goodly number of postal employees in the ranks of the Esperantists and before the War the international organization of these men was one of the strongest of the special Esperanto associations; it had its own official publication which held a high rank among the many Esperanto periodicals.

This organization is not by any means dead and when the present conflict is over it will be stronger and more important than ever. All the warring nations are using Esperanto and all agree as to its value. It has been strongly suggested that when final settlement comes it may be the official language for discussion of peace treaties.

Everybody has a desire to know some language besides his own but owing to difficulties of pronunciation and idiom the home study of any of

the modern languages is a difficult proposition. With Esperanto it is different. Any person with a common school education can learn to read speak and write Esperanto without other aid than that to be obtained from text-books and once learned he has a language at his command that he can use, not with one single foreign nation but with men of his own interests in every nation of the world. It opens up a wide range of reading, brings him in personal touch with home life in other lands and infinitely broadens his field of investigation.

For the person away from the great centres of activity there is no one thing that will bring him into the midst of the great world so completely as a knowledge of Esperanto.

The Esperanto Association of North America is a strong organization which offers you an opportunity to share its activities; is ready to give you all possible help over hard places and to put you in touch with other Esperantists who are ready to help you in your work. We want to hear further from each of you who has shown by your inquiry to us that you are interested in this subject.

A TRAVELING ESPERANTO LECTURE

A most effective method of propaganda work is practically ready, in the shape of the "Traveling Esperanto Lecture" of lantern slides. The Propaganda Committee together with several other members interested in this particular line of work, among which are Mr. Hailman, and G. W. Lee of the Boston Esperanto Society, have planned that the Central Office shall be the custodian of these slides, some two hundred in number now, and steadily increasing, the same to be loaned to responsible persons, anywhere in the country for an interesting and valuable entertainment, with Esperanto as the theme. The sole cost will be the transportation both ways,—a negligible matter for a local group of any size.

In the especially large collection belonging to the Esperanto Section of the Pittsburgh Academy of Science and Art, loaned for this work, we find enough pictures alone to constitute an evening's entertainment, and to hold the interest of any audience.

The collection includes the following slides:

Seven single and group photos of eminentuloj;

Two illustrating the history of Esperanto, one of which is a picture of the first monument erected to Esperanto in Franzenbad, Bohemia;

Twenty-six groups of Esperantists, including groups in England, Siberia, France, Japan, Russia, United States, Denmark, Sweden, Germany, Roumania, Bulgaria, Holland;

One of Esperanto instructors and authors;

Three of grammar and dictionary illustrations;

Four of Esperanto Official documents;

Five of Esperanto journals (group photo) and extracts from different translations, including a picture of the Esperanto grammar in Braille;

Three of different collections of propaganda material used by the Esperantists to spread their doctrine, including one picture of a collection

of 35 Esperanto flyers and stamps;

One specimen of Volapuk with English translation;

Four different songs, originals and translations;

Two of the 1a Kongreso, Boulogne, 1905;

Two of the 2a Kongreso, Geneva, 1906;

Six of the 3a Kongreso, Cambridge, 1907;

Seven of the 4a Kongreso, Dresden, 1908;

Nine of the 5a Kongreso, Barcelona, 1909;

Eight of the 6a Kongreso, Washington, 1910, including the official photo, one of Dr. and Mrs. Zamenhof with Dr. Yemans, and one of the officers of the Congress;

Fourteen of the 7a Kongreso, Antwerp, 1911, including several of the Nordamerika Karavano;

Four of the 8a Kongreso, Cracow, 1912;

Twelve of the 9a Kongreso, Berne, 1913, including several showing the city decorations in honor of the Esperantists;

Nine of the Red Cross maneuvers at the Berne Congress, demonstrating the practical usefulness of Esperanto in connection with the work of that organization.

Eight of the 11a Kongreso, San Francisco, 1915, including the official photograph and several individual photos of committee members and officers;

Six of the use of Esperanto in Commerce, including pictures of Esperanto advertisements; Esperanto guide-books and leaflets from 30 different locations;

Four demonstrating the advances made by Esperanto;

Three of miscellaneous interesting Esperanto matters.

Credit for the above collection is due principally to Mr. J. D. Hailman, President of E. A. N. A., who has spared neither time nor money in pursuing this work. It opens up a new field for those "who can't stir up interest in Esperanto in my town." It is persuasive and convincing. Address the Central Office for further details.

END OF OFFICIAL PART

SCIENCAJ LERNEJOJ EN USONO

Laŭ la statistika raporto de la Usona Komisiisto pri Instruado, kies ofico estas iom simila al tiu de la Ministro pri Instruado alilande, troviĝas en Usono 130 universitatoj. El ĉi tiuj 36 estas ŝtate subtenataj, 51 estas ŝtate kaj federale subtenataj, la ceteraj tute private. Entute troviĝas en Usono 581 Universitatoj, Kolegioj kaj Teknikaj Institutoj, kiuj havas 119,026 studantojn kaj 64,546 studentinojn. La ŝtatajn universitatojn oni nomas: "Universitato de Texas," "Universitato de Michigan", ktp. Krom la 87 ŝtate kaj federale, kaj kelkaj nacie subtenataj institutoj, kiuj ĉiuj estas nesektaj, estas ankaŭ aliaj 145 nesektaj, privataj universitatoj kaj politeknikoj. La ceteraj el la tuto de 581 estas sub la zorgo kaj regado de diversaj religiaj sektoj: Katolikoj, Baptistoj, Metodistoj, Hebreoj, ktp. La negroj havas 19 universitatojn kaj kolegiojn; la "Carlisle Instituto" en Pensilvanio estas sole por Indianoj.

Partoj-Sciigoj pri Kelkaj Universitatoj
Valparaiso (Ind.)—5,513 studantoj; 203 profesoroj; 120,000 volumoj en la

Biblioteko; \$300,000 posedadoj; fondita 1873.

College, City of N. Y.—4,322 studantoj; 239 profesoroj; 39,400 volumoj; fondita 1847.

Harvard (Mass.)—4,101 studantoj; 618 profesoroj; 850,278 volumoj; \$22,701,205. posedadoj; fondita 1636.

Yale (Conn.)—3,165 studantoj; 410 profesoroj; 600,000 volumoj; \$11,967,166. posedadoj; fondita 1701.

Princeton (N. Jer.)—1442 studantoj; 174 profesoroj; 270,040 volumoj; \$4,749,481. posedadoj; fondita 1812.

Columbia (N. Y.)—3,895 studantoj; 445 profesoroj; 450,000 volumoj; \$28,519,930. posedadoj; fondita 1754.

Prezidinto Roosevelt estas gradiĝinto de "Harvard"; Prezidinto Taft de "Yale"; Prezidanto Wilson estis prezidanto de "Princeton" antaŭ ol li fariĝis gubernatoro de la ŝtato New Jersey, kaj poste li fariĝis Prezidanto de Usono.

Diversaj universitatoj havas ankaŭ profesorinojn enkalkulitaj en la supra statistiko.

A. Mayer.

JES — KAJ NE

De ARLO BATES, Litt. D.

(F-ino Dejton, kiu estas komforte nestiĝinta en angulo de oportuna kanapo en sia budaro, levigas por ekcepti Sinjoron Franciskon Mejnard, kies vizitkarton oni jus alportis al ŝi, kaj kiun per speciala favoro ŝi permesis suprenveni.)

S-ro Mejnard (alpaŝante kun etendita mano)—Kiel kompleze ke vi akceptas min! Oni diras ke vi estas malsana.

F-ino Dejton—Jes.

S-ro M. (tuj)—Ĝed vi estas pli sana?

F-ino D. (ĉarme ridetante kaj mansignante ke li sidigu sur granda apogseĝo, dum ŝi rekuŝiĝas en la antaŭa pozicio)—Jes.

S-ro M.—Ĉu vi scias, ke ankaŭ mi estis preskaŭ malsana?

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Terura malvarmumo atakis min elirantan el la balo de la Gesinjoroj Klejton. Tiel abomena vetero tiun nokton!

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Kaj mi sentis tian turmenton en mia pulmo.

F-ino D. (simpatie)—Jes?

S-ro M.—Kaj mia laringo estis tiel dolora.

F-ino D. (ankoraŭ pli simpatie)—Jes!

S-ro M.—Kaj mi vere pensis ke pneŭmonio kaj ĉio cetera minacas. Gajige, ĉu ne?

F-ino D. (kvazaŭ necerta kiel ŝerco, kiel serioze, li parolas)—Jes.

S-ro M.—Tamen ĉio nun estas tute bona. Ĉu vi scias, mi opinias ke mi trovis la plejblan bonan ŝercon pri Ned Sterns.

F-ino D. (vivece)—Jes?

S-ro M.—Vi scias kiel profunde li estas amvundita de Lili Sodon?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Nu, vi konas tiun altkreskan kuzon ŝian, kiu venadas de Philadelphia por viziti ĉe ŝi?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Nu, Ned invitis Lili'n aŭdi la operon kun li antaŭnelonge, kaj ŝi skribrespondis ke ŝi jam promesis al alia.

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Kaj kompreneble Ned vizitis la operon, ĉirkaŭspionis ĝis li vidis ilin kaj,—

F-ino D. (tre interesata)—Jes?

S-ro M.—Kaj li vidis ŝin kune kun ĉi tiu altkreskulo, kiun li ne konis, kaj li efektive deliris pro jaluzo.

F-ino D. (antaŭen kliniĝas kun la plej granda intereso, kaj distrite enmetas bombonon en la buŝon, nur ĉar ŝi okaze ekvidas ilin, tro absorbite por konsideri kion ŝi faras)—Jes!

S-ro M.—Kaj nun li estas furioza, kaj insistas ke mi iru kaj repostulu liajn leterojn. Ĉu vi ne supozus ke li mem tion farus?

F-ino D. (vivece)—Jes!

S-ro M.—Kaj la tutan tempon mi scias ke tio nur estis ŝia kuzo, kaj mi ne sciigos lin. Treege bona ŝerco, ĉu ne?

F-ino D. (dubeme)—Jes.

S-ro M.—Vi ne estas tre entuziasma. Ĉu vi ne opinias ke Ned meritas lecionon pro tia malsaĝeco?

F-ino D. (pli pozitive)—Jes.

S-ro M.—Malgraŭ ĉio, la virinoj ĉiam admiras viron jaluzan. Ili pensas ke tio pruvas ke li efektive enamigiĝis.

F-ino D.—J-e-s?

S-ro M.—Ĉu vi ne scias ke tio estas vera?

F-ino D. (levante la ŝultrojn)—Jes?

S-ro M.—Nun vi penas min inciti. Ĉu vi ne dezirus ke via amanto estu jaluzo?

F-ino D. (per kapoklineto kaj gesto montrante ke ŝi estas tre decidema pri tio)—Jes.

S-ro M. (triumfe ridante)—Jen, mi tion diris. Mi sciis ke vi subtenos Ned Sterns; ĉu vi ne?

F-ino D. (post mallonga silento, dum kiu ŝajne ŝi vane penas decidi kion signifas ŝia konfeso)—Jes.

S-ro M.—Virinoj neniam estas logikamaj. Kredeble ili opinias ke ilia intuicio superas la logikon.

F-ino D. (tuj)—Jes.

S-ro M.—Aŭ malsuperas.

F-ino D. (sarkasme)—Jes.

S-ro M.—Ho, ne ofendiĝu; vi scias ke mi ĉiam konsentas kun vi, eĉ kiam mi scias ke vi eraras. Mi ĉiam diras ke estas nur ĝentile konsenti kun virino.

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Jen denove mi kolerigis vin. Efektive mi ne povas elpensi ki-

on mi faros por vin pacigi. Vi ja estas kolera, ĉu ne?

F-ino D. (malgraŭvole ridetante je lia absurda maniero)—Jes.

S-ro M. (kun milda ekspiro)—Sed ne tre kolera, mi opinias. Mi ĉiam povas voligi la knabinojn pardoni min, kiam ili koleras.

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Nu, Mili Mejl iufoje diris, ke mi babilas tiel rapide ke neniu alia povas enigi eĉ unu vorton. Vi ja scias ke tio estas nevera, ĉu ne?

F-ino D.—Jes!

S-ro M.—Kaj ŝi estis kiel eble plej kolera, ĉar mi ne permesis al ŝi rakonti historieton; sed mi daŭre parolis, kaj ŝi subite sin trovis ridanta kaj ridiganta. Ĉu vi ne opinias ke ŝi estas **genre** specimeno de knabino?

F-ino D. (ridante)—Jes.

S-ro M.—Tia knabino, kia devus esti metita sur scenejon, aŭ aranĝita en bildo, vi scias.

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Nu, vi estas de tute malsimila kvalito.

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Ho jes. Vi scias ke Mili Mejl neniam havas ion aŭdindan por diri, kaj ŝi ĉiam interrompas, penante ĝin diri. Nu, (se vi bonvolos pardoni ke mi diras tion antaŭ via vizaĝo mem) estas granda plezuro paroli al vi, vi ĉiam havas tion multe por diri.

F-ino D. (kun grandioza riverenco) Jes!

S-ro M.—Ho, vi povas ridi, sed mi vere preferas paroli kun vi ol kun iu alia knabino kiun mi konas. La knabinoj estas tiel plenaj de malsaĝeco, kaj ili ĉiuj ĉiam babiladas tiajn senencaĵojn, ke neniu prudenta viro povas toleri la kunparoladon kun ili. Ĉu vi scias, mi havis inklinon por presigi kvanton da kartoj por dissendi al miaj amikinoj, kaj la devizo—

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Devis esti: "Ĝtuloj devus esti vidataj, ne aŭdataj." Ĉu vi ne opinias ke tio estas originala ideo?

F-ino D. (sarkasme)—Jes.

S-ro M.—Ho, nun vi pensas ke mi denove atakas la knabinojn, kaj vi ne aprobas. Ne kolera, ĉar mi forte deziras ke vi estu komplezema hodiaŭ. Mi venis kun speciala celo.

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Longatempe mi penis stimuli mian kuraĝon. Efektive mi estas terure timema, kaj mi ĉiam pli timas vin ol iun alian.

F-ino D. (Retirante sin en la angu-

lo de la kanapo, kun pli indiferenta maniero, kvazaŭ antaŭsentante ke io grava sekvos)—Jes?

S-ro M.—Jes, tio ja estas vera. Mi ĉiam ametis vin pli ol la aliajn knabinojn. Mi opinias ke ni konas, unu la alia, sufiĉe longan tempon por esti tute malkaŝemaj, ĉu ne?

F-ino D. (preskaŭ neaŭdeble)—Jes.

S-ro M. (tordante sajn delikatajn l'pharojn, kun subita konfuziĝo)—Mi volas—tio estas, ĉu vi scias, mi estas treege sopirema pri vi.

F-ino D. (kun multe pli malfervora tono)—Jes?

S-ro M.—Kompreneble, jes. Vi nepre scias tion. Ĉu mi ne invitas vin ĉiam la unuan por la "german"-oj? Cetere, vi ja dancas tiel treege gracie.

F-ino D.—Jes. (Si interplektas la manojn kaj rigardas en liajn okulojn kun tre naŭva mieno.)

S-ro M. (moviĝate maltrankvile sur la seĝo)—Kompreneble vi tion scias, kaj vi nepre komprenis kion mi celas.

F-ino D. (ridante)—Jes!

S-ro M.—Ho, vi supozas ke mi petis vin nur ĉar vi tiel bone dancas. Ne estis tio; almenaŭ tio estis nur parto.

F-ino D. (kun aspekto de sincera sed tute nepersona intereso)—Jes?

S-ro M.—Ho, Fraŭlino Dejton, mi ja volus esti certa ke vi tiel respondos al unu demando, kiel mi deziras,—sed verdire la plej facila metodo sciigi, estas demandi, ĉu ne?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Mi tute neniam estis lerta farante paroladojn. Ĉiam mi daŭre babilas per etaj frazaĵoj, kaj iufoje paŭzas por ke aliaj personoj enmetu vortojn, kiam ajn ili volas—

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Konversacio fariĝas tiel senspirite kiam ĝi estas nur unuspeca, ĉu ne vere?

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Sed mi volis demandi al vi ĉu vi— (Li ekhaltas kaj rigardas sin. Ŝi ridetas kuraĝigante, kaj li daŭrigas tiel rapide kiel antaŭe.) Mi volis demandi ĉu vi edziniĝos kun mi.

F-ino D. (tre kviete)—Ne.

S-ro M.—Ĉu vi diras tion intence?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Vere?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Kial? Tamen mi supozas ke mi ne rajtas demandi tion. Mi esperas ke vi ne ofendiĝas. Ni povos ankoraŭ resti amikoj?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Mi estas tiel malfeliĉa. Ĉu vi estas certa ke vi tion intencas?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Mi do supozas ke ne utilis insisti. Mi ne ploros pri lakto verŝeperdita. Ĉu vi ne opinias ke estas pli saĝe toleri okazajojn trankvile?

F-ino D. (ridetante kaj scivoleme lin rigardante)—Jes.

S-ro M. (levigante)—Nu, ĉiuokaze tiu ŝarĝo estas fine eligita el miaj pensoj. Dum la tuta vintro mi intencis peti vin. Vi estas certa ke vi ne ofendĝas?

F-ino D.—Jes.

S-ro M.—Tiom da knabinoj koleriĝas, vi scias, kiam ili sin rifuzas al iu.

F-ino D.—Jes?

S-ro M.—Mi tute ne supozis ke estas tiel malfrue! Efektive mi devus esti antaŭlonge foririnta. Adiaŭ. Ne levĝu. Adiaŭ.

(Kaj antaŭ ol Fraŭlino Dejton povas eĉ eligi adiaŭan vorton, li rapide foriras, ŝajnante tiel gaja kaj viveca kiel ĉiam.)

(Laŭ permeso)

Tradukis Herbert Harris.

KIAL MALSUKCESIS ANATOMIA ESPLORO

De Robert M. Bailey

En la Vermonta vilaĝo Littledale loĝas du knaboj, kiuj iel enprenis en siajn kapojn la intencon fariĝi kuracistoj. Iom strange tio estis, ĉar ili estis nur lernantoj en la mezgrada lernejo, kaj neniu el la parencoj de ambaŭ estis kuracistoj. Eble la okaza akiro de libro pri anatomio kaj fiziologio vekis ilian scivolon. Ĉiuokaze, dum la aliaj Littledale'aj knaboj estis ludantaj, niaj du knaboj studis la strukturon de la homa korpo, kaj la faradojn de ĝiaj organoj tiel multe kiel la libro povus instrui ilin.

La pli maljuna el la knaboj estis nomata Tomaso Carnes. Li estis granda kaj malpala, iom maldika, kaj havis dektri jarojn. La alia, Samuelo Bisbee, estis jaron pli juna, malgranda, tre dika, ruĝhara, kaj havanta rondforman, lentugan vizaĝon. La du faris iom komikan kontraston je apero, sed ili estis tute diligentaj en la postsekvado de anatomia scio, kaj nature ilia komuna gusto faris ilin tre amikaj.

Unu tagon Samuelo diris al Tomaso

"Tomĉjo, tiu ĉi studado de anatomia libro ne estas tute kontentiga. Ni dissekcigu ion, kaj vidu tiujn internajojn pri kiuj ni legas."

"Bone. Kion ni dissekcigos?"

"Oni diras ke kato provizas bonegan objekton por anatomia esploro."

"Bonege. Mia fratino havas ĝuste la katon por dissekti. Ĝi ne estas tro grasa, kaj ĝi ne estas bona por io alia. Ni ĝin forportu al la ekspozicia konstruajo en la foira kampo, kie ni povas dissekti ĝin kviete. Ni iru

tie tiun ĉi posttagmezon."

"Bona ideo. Kiel ni ĝin mortigos?"

"Ni povus frakasi la kranion per bastono"

"Sed, Tomĉjo, tio difektus la cerbon, kaj mi deziras speciale pristudi la cerbon."

"Do vi eble povus tranĉi ĝian gorgon per skalpelo."

"Vi intencas diri ke vi tranĉos ĝian gorgon."

"Nu, ne, Samĉjo. Mi opinias ke vi bezonas la praktikon."

"Mi tute ne bezonas la praktikon. Krome vi estas pli granda ol mi, kaj vi povas fari la aferon pli bone. La besto eble koleriĝus kaj fariĝus malafabla kontraŭ mi."

"Do mi venenu ĝin."

"Bone. Tio estos la pli bona maniero. Per kia veneno?"

"Oni diras ke striknino estas multe uzata por venenado de bestoj."

"Do ni uzos strikninon. Mi ĝin ricevos ĉe la apoteko de Harley, kaj vi iru kaj kaptu la katon. Kiom da striknino ni bezonas?"

"Ho, mi dirus ĉirkaŭ la valoro de dek cendoj. Kiam vi ĝin ricevos, venu kaŝe post la ĉevalejo de mia patro, kaj ni ekiros al la foira kampo. Ĉu vi havas vian skalpelon en bona stato?"

Samĉjo elprenis el sia poŝo tranĉilon kaj montris la klingon.

"Mi vetos ke ĝi estas pli akra ol via. Ĝi povas distranĉi haron."

"Oni povus sin razi per la mia," diris Tomĉjo. "Ho, Samĉjo, mi preskaŭ forgesis. Ne aĉetu la strikninon

de Luman Pike."

Sed kiam Samĉjo alvenis al la apoteko, li trovis Lumanon sola en la magazeno, sidanta sur la vendotablo kaj mortiganta muŝojn per mezurilo. Luman, la helpanto de Sinjoro Harley, estis granda maldika junulo kun malgaja vizaĝo, sed fama pro liaj ŝercoj.

"Bonvenu, Sinjoro Bisbee," diris Luman, kiam Samĉjo eniris; "ĉu mi povas al vi vendi botelon de la fama lentugforprenilo de Harley?"

"Ne, vi ne povas," diris Samĉjo kun alta indeco. "Mi volas aĉeti strikninon por dek cendoj."

"Kion?" kriegis Luman. "Ĉu miaj oreloj aŭdas korekte?"

"Mi volas aĉeti strikninon por dek cendoj," ripetis Samĉjo firme.

"Dio nin savu," kriis Luman; "ĉu vi scias ke striknino estas perforta veneno? Ĉu vi scias ke unucenda valoro da ĝi metata sur via lango mortigus hundon?"

"Mi scias ĉion koncerne ĝin," diris Samĉjo, "kaj mi al vi dankus se vi rapidigus viajn mallaboremajn ostojn kaj donus ĝin al mi."

"Ho, ĉielo," diris Luman, kvazaŭ al si mem parolanta, "ĉu estas eble ke tiu ĉi bonega juna viro meditas memdetruon? Ĉu estas eble ke la doloregoj de amo rifuzita aŭ la malkontentiĝo pro ambicioj frakasitaj naŭzigis lin je vivado? Mia kara Sinjoro Bisbee," li daŭrigis, "mi bedaŭras ĝin diri, sed la leĝo severe malpermesas vendi strikninon al memmortigonto."

"Ĉesigu vian sensencaĵon, Luman. Mi volas ricevi ĝin por scienca celo."

"Ho, kial je la nomo de ĉielo vi ne diris tion antaŭe?" Kaj Luman kuris en proksiman ĉambron, kaj baldaŭ revenis portante malgrandan botleton plena je blanka pulvoro.

"Mia kara Sinjoro Bisbee," li diris kun ĝentila saluto, kiam Samĉjo metis dek kuprajn monerojn sur la vendotablo, "permesu al mi deziri al vi la plej grandan sukceson je viaj sciencaj laboroj."

Samĉjo rapidis al la kunvenejo post la ĉevalejo de Sinjoro Carnes, kie li trovis Tomĉjon, dum sur la tero kuŝis movanta kaj miaŭanta sako.

"Vi kaptis la katon, ĉu ne?" li diris.

"Jes, kaj mi havis dolĉan laboron konvinkante ĝin en la sakon. Ĉu vi ricevis la strikninon?"

Samĉjo montris la botleton, kaj ili ekiris trans kampojn al la foira kampo,

duonmejlon for, kie en la aŭtunoj estis montritaj la ekspozicioj de la terkulturistoj de Littledale kaj la ĉirkaŭantaj urboj.

"Tomĉjo," diris Samĉjo, post kiam ili iris mallongan distancon, "ĉu vi pensas ke oni povas iam trovi ĝuste kie loĝas la animo?"

"Nu," diris Tomĉjo, "mi pensas ke ĝi estas en la cerbo, sed mi ne kredas ke oni povus atingi ĝin per la skalpelo."

"Kompreneble ne. Sed antaŭ kelkaj tagoj mi legis ke iuj filozofoj pensas ke la menso kunetendas kun la tuta nerva sistemo, tial ke ĝi kuŝas sur la supraĵo de la korpo tiom kiom en la cerbo. Kion vi pensas pri tio?"

"Ŝajnas racie. Ĉu tiuokaze granda knabo ne havus pli multe da menso ol malgranda?" Kaj Tomĉjo malsuprenrigardis Samĉjon.

"Ne necese. Ĝi povus etendiĝi maldika sur la granda knabo; kelkfoje trege maldika." Kaj Samĉjo suprenrigardis Tomĉjon.

Tiel diskutante altajn temojn ili alvenis al la foira kampo, kie truo en la ĉirkaŭbarilo permesis al ili trarampi. Ili trovis neŝlosita la pordon de la fojnejsimila domo ekspozicia, kaj demetanta sur la planko la protestantan sakon ili pretiĝis por la anatomia laboro.

"Nu, Samĉjo," diris Tomĉjo, "mi tenos la beston inter miaj genuoj kaj ellasos ĝian kapon el la sakon, kaj vi metu ion de la veneno sur ĝian langon. Ĝi devus esti senviva post minuto eble."

Samĉjo lerte skuis ĉirkaŭ duonon de la enhavo de la boteleto en la buŝon de la krianta besto. Tuj ĝi elmetis kriegon akran kaj komencis fortege barakti.

"Rapidu, Samĉjo, kaj kaptu la demonon! Ĝi disŝiras miajn kruojn tute en pecojn!"

Sed antaŭ ol Samĉjo povus fari ion la freneza besto forŝiris sin el la sakon kaj la teno de Tomĉjo, saltis supren al trabo super iliajn kapojn, kaj el senvitra fenestreto sub la tegmenta frontono.

Okazis ke Sinjorino Burke, kies edzo estas la zorgisto de la foira kampo, vidis el sia fenestro la du knabojn irantaj trans la kampon. Ŝia scivolo estis vekita, kaj ŝi decidis viziti ilin por vidi tion kion ili faras. Ŝi ĵus estis apude al la domo kiam la indignigita kato elsaltis el la fenestreto. Iliaj or-

bito interfrapegis. La fluganta kato renkontis la ŝultron de Sinjorino Burke, kie ĝiaj ungoj pikis profunde, kaj de kie ĝi saltis teren kaj forkuris kiel strio de pelta fulmo. Sinjorino Burke laŭte kriegis. La knaboj konsternitaj elkuris el la konstruaĵo.

"Sinjorino Burke!" ekkriis ili, "Kio estas? Ĉu vi vidis katon?"

"Jes, mi vidis, kaj mi ankaŭ sentis ĝin. Ĝi gratis mian ŝultron terure."

"Ni bedaŭras. Kien iris la besto?"

"Mi ne scias. Kion vi faras ĉi tie?"

"Ni faras eksperimenton sciencan."

Sinjorino Burke eniris en la konstruaĵon, dum la knaboj ĉirkaŭrigardis por vidi la katon.

"La besto ne povus iri tre malproksime," diris Tomĉjo. "Ĝi certe devas nun esti senviva. Vi donis al ĝi sufiĉe da striknino por mortigi kvardek katojn."

Subite penso venis al ili ambaŭ. Ili kuris en la domon, kie ili vidis Sinjorinon Burke forprenanta la boteleton de siaj lipoj, kun esprimo de malaprobado sur la vizaĝo.

"Ho, elkraĉu ĝin, elkraĉu ĝin! Estas mortiga veneno!" ili ekkriegis kun palaj vizaĝoj.

Sinjorino Burke elmetis akran krion.

"Ho, Sankta Virĝulino," ŝi ploris; "ho, ke mi devis vivi por vidi min senviva pro veneno! Kuru, rapidu por venigi la pastron kaj la kuraciston! Ho, kial mi iam gustumis la malpuran acidajn?"

"Acida?" demandis Samĉjo, dum brilo de espero aperis sur sia vizaĝo. "Se ĝi estas acida ĝi ne estas striknino. Eble ĝi ne estas veneno. Lasu min vidi."

Li malsekigis fingron, faligis sur ĝi iomete de la pulvoro kaj tuŝis sian langon per ĝi.

"Aj!" li ekkriis kun grimaco, "ĝi estas pli acida ol vinagro. Ĝi tute ne estas striknino. Striknino estas tre ege maldolĉa."

"Samĉjo, ĉu vi aĉetis tiun materion de Sinjoro Harley?" demandis Tomĉjo.

"Ne, li ne estis en la magazeno. Mi ĝin ricevis de Luman Pike. Li faris grandan aferon pri ĝi antaŭ ol li donis ĝin al mi."

"Nu, vi estis mokata. Vi devus scii ke tiu ŝercisto vin trompus."

"Tondro!" diris Samĉjo, la okuloj brilaj per koloro. "Nur atendu iomete, kaj mi al li pagos, la malaltbro-

vita kanajlo!"

Sinjorino Burke baldaŭ trankviligis de sia teruro, kaj al ŝiaj demandoj la knaboj konfesis siajn anatomiajn intencojn kaj malsukceson. Ŝi ridis kaj diris al ili iam ankoraŭ peni, kaj ŝi provizos katon.

Tomĉjo iris hejmen, sed Samĉjo, kun varmega kolero en la koro, decidis tuj ricevi kontentigon el la perfida Luman.

Li eniris en la apotekon. Luman, ankoraŭ sola, sidis sur la vendotablo, fajfante "Yankee Doodle."

"Vi kanajla trompulo!" ekkriis la indignigita Samĉjo, "kial vi al mi donis tiun acidan materion kiam mi postulis strikninon?"

Luman saltis plankon kaj jetis supren la manojn kun tragedia mieno.

"Dio mia!" li ekkriis, "ĉu miaj plej malbonaj timoj efektiviĝis? Ĉu vi intencas al mi diri ke vi gustumis tiun materion mortigan?"

"Mi ne kredas ke funto da ĝi malutilus—"

"Ho, mia malfeliĉa knabo!" interrompis Luman. "Sed eble ne estas tro malfrue por savi al la mondo vian vivon valoran. Ni rapidu."

Elpafante sian longan brakon li levigis la koleran knabon kaj portis lin al la vendotablo kaj kuŝigis lin. Tiam atingante al breton li prenis suĉbotelon infanan kaj penis enŝovi ĝin kaŭĉukan pinton en la buŝon de la fortike baraktanta Samĉjo.

"Kvietiĝu, Samĉjo, kvietiĝu. Se nur ni povas malplenigi vian stomakon de la veneno, vi estos savita, kaj mi kaj ĉiuj aliaj viaj multaj amikoj fariĝos tiel treege feliĉaj!"

Jus je tiu tempo eniris virino.

"Ho, Sinjorino Blake," diris Luman, lasante Samĉjon, "vi kunportas kun vi la lumon de ĉielo kaj feliĉigas min per la espero ke mi povas iel servi al vi."

"Luman Pike, kion vi faras al tiu knabo?"

"Ho, nenion speciale. Mi nur estas savanta lian vivon. Sed kompreneble mi povas prokrasti tion ĝis viaj deziroj kontentiĝos."

"Sed kio estas ĉe li?"

"Nu, la malfeliĉulo penis sin mortigi gustumante acidon tartrikan."

Dume Samĉjo estas ĉe la pordo. Lia kontentiĝo ne estis akirita, sed li ekscias kial la anatomia esploro malsukcesis.

NOVA METODO DE ANESTEZO SEN DROGAĴOJ

En la ĉeesto de dudek kvar eminentaj hirurgoj de Hartford, Conn. (Usono) D-ro W. H. Fitzgerald freŝdate primontris novan anestezon ĉe loka hospitalo. Oni unuvoĉe esprimis opinion, ke verŝajne la eltrovo revoluciigos nunajn metodojn de hirurgio.

D-ro Fitzgerald operaciis je pluraj pacientoj, uzante en neniu okazo drogojn, gason aŭ kokaino. Li aplikis premon sur la nervojn tra la nazo aŭ gorgo, agante, li klarigis, laŭ konata fakto, ke ekzistas iuj speciale sent-regaj nervokampoj, sur kiujn premo tuj ĉesigas doloron. Unuokaze li anestezis manon de virino, tiel ke oni puŝis pinglojn en la karnon, ne kaŭzante eĉ la plej malgrandan doloron.

Ĉe alia homo oni anestezis piedon kaj faris en ĝin dek kvin entranĉojn. Du dentojn oni sendolore eltiris. Jen plue, post anestezado, la kuracisto trapikis timpanon, kaj la paciento ne sentis. Trapiki timpanon oni rigardas kiel plej doloran operacion.

Alia pruvo estis ankoraŭ pli miriga. La hirurgo forigis fremdan aĵon el okulo de kuracato kaj poste tiretis skalpelon trans la okulglobon, kaj la kuracato ne ekstremitis.

Tiu primontrado de D-ro Fitzgerald estis sekvo de alia, kiun li faris ĉe la malsanulejo en Hartford antaŭnelonge, per kiu li montris la preparajn paŝojn por uzado de l'metodo. En la prepara kliniko oni montris, interalie, ke specialaj premadoj sur la gorgon naskas sentojn, ekzemple varmon aŭ senpezecon, en diversaj partoj de la korpo, kaj oni elpruvis ke dolorego

ĉie estas faciligebla rapide per simpla premado.

Oni konstatas kelkajn profitojn el la uzado de tia "refleksa" anestezo. Antaŭ ĉio, la danĝeroj de la etero estas evitataj. Malgraŭ la generala uzado de ĉi tiu, multaj riskoj venas de ĝia utiligo, esceptinte en la manoj de eksperto.

En la okazo de negravaj operacioj, ekzemple eltiro de fremdaj aĵoj el la korpo, uzado de tia loka anestezo evitigas dudek-minutan peretera antaŭpreparado, kiam la operacio mem okupas nur tridek sekundojn.

Ke korpomembro perdas sentpovon post longa surpremado, tion la medicinistaro konas jam de multaj jaroj. Cetere, tia premado estas iufoje sekvata de paralizo, pli-malpli daŭra. Aplikado de tiu premideo al lokaj organoj kiel okulo kaj orelo estas provo nova.

La anestezmétodo praktikata de D-ro Fitzgerald baziĝas sur la konata fakto, ke ekzistas en la nazo, gorgo kaj buŝo lokoj alte sentemaj kaj enhavantaj delikatajn kaj komplikitajn nervfiniĝojn. Per studado pri tiuj ĉi ejoj D-ro Fitzgerald ellaboris sian eltrovon, kies aplikmetodon li primontris tiel mirige ĉe la kliniko.

D-ro Fitzgerald estas naskito de Middletown, Conn. Li diplomigis ĉe la Universitato de Vermont, oficis tri jarojn en la Bostona Urbhospitalo kaj studis kvar jarojn en Eŭropo. Li estas ofta kontribuanto al la kuracistaj revuoj.

Trad. Herbert M. Scott

Ŝuldato—Aŭskultu, amiko, ĉu vi memoras ke mi pruntedonis al vi dek dolarojn antaŭ ses monatoj?

Ŝuldanto—Jes.

Ŝuldato—Kaj vi diris, ke vi deziras havi la monon nur mallongan tempon.

Ŝuldanto—Mi diris la veron. Mi ĝin tenos nur dudek minutojn.

—Trad. Ho Ho

Li—Kompreneble, Gertrudo, nia fianĉiĝo efektive devos resti sekreto.

Ŝi—Ho, certe. Mi nepre diros tion al ĉiuj.

—Trad. Ho Ho

STRANGAĴOJ

El "World Almanac"—1915

Kuracistoj priskribas kiel maloftan kaj rimarkindan ekzemplon de "stamalsano" tiun de kvinjara knabino en Filadelfio, en kies kapo oni povas klare aŭdi sonon kiu similas la tiktakon de poŝhorloĝo. (Sendube ŝi havas radojn en la kapo.—La Trad.)

Operacio, kiu —oni diras— estas la unua de sia speco estis farata de D-ro D. F. Reeder ĉe Ancon Hospitalo, Panama, je D. W. MacCormack, kiu estis rompinta timpanon. La doktoro prenis la ŝeton el la interno de freŝa ovŝelo, kaj kovris la rompitan membranon per ĝi. Post 48 horoj oni formovis la ŝeton kaj trovis ke la membrano de la timpano denove unuigis.

E. Harper de Norda Roseburg, Ore., posedas bovidon kiu havas nur tri kruojn. La besto havas nur unu antaŭan kruron, kiu estas pli granda ol la kruro de ordinara bovido.

S-ino Annie Olson translokigis ĉiun sian meblaron el Seattle, Wash., per la paketpoŝto.

Sep-jarulo, Harold Lutzk de Atlanta, Ga., rigardas ĉiun objekton renverse same kiel ordinara homo rigardus ĝin per spegulo.

Akcipitro, larĝa po kvin futoj de flugilfino ĝis flugilfino, estis kaptata de S-ro J. F. King, Ocilla, Ga.

Betsy Green, grasa negrino, el Kansas City, Mo., staris apud grasulo ĉe la stacidomo. Subite ventekblovo ekkaptis la ĉapelon de la viro kaj forpelis ĝin laŭ la strato. Li kursekvis la ĉapelon, tiel rapide kiel lia graseco permesus. Betsy ridis kaj ridegis dum horo kaj kvardek minutoj kaj ne povis ĉesi. Oni alvokis ambulancan.

Trad. Anoj de la Bostona Esp. Soc.

Just before going to press we have received the following appalling news:

London, 10th Jan., 1916.

Dear Samideano:

It is with profound regret that we have to announce the death of our esteemed President, Captain H. Bolingbroke Mudie, in France.

With other officers he was returning to camp by motorcar on the evening of 6th inst. when in crossing the railway at a level crossing the car was struck by an overdue express train and Captain Mudie and two other officers were killed instantly. * * * *

Yours sincerely,
(Signed) E. A. Allsop,
Acting Secretary.

To the stricken British samideanoj, **Amerika Esperantisto** in behalf of all the Esperantists of North America, extends the deepest sympathy in this time of bereavement. **Lia spirito restu kun ni!**

THE EDITORS.

PENSOJ POR LA SUPERJARO

Estis belega vespero, kaj Johano kaj Mario promenadis sub la lumo de la steloj. Venkita per la ensorĉo de la nokto, li diris: "Mario, ĉu vi edziniĝos je mi?"

"Jes, Johano" ŝi respondis dolĉe.

Johano poste silentis dum tiel longa tempo ke Mario zorge demandis:

"Karulo, kial vi nenion diras?"

"Mi opinias," respondis Johano, "ke mi jam tro multe diris." —A.W.L.

"Mi aŭdas ke vi havas kolegian gradiĝinton kiel kuristinon. Ĉu tio ne estas iom multekosta?"

"Ne. Ŝi laboras por sia nutrado kaj vestaĵoj."

"Kial ŝi faras tion?"

"Ŝi estas mia edzino." —W.H.H.

"Fraŭlino Etelo," li komencis, "aŭ Etelo, mi volas diri—mi konas vin sufiĉe longe por ellasi la 'fraŭlino', ĉu ne?"

Ŝi ekrigardis lin per belegaj okuloj, kaj signifa rigardo. "Jes, mi opinias ke jes," ŝi diris. "Kiun prefikson vi volas anstataŭi?" —W.H.H.

Nell—Elizo iris al la astrologiisto por ekscii kiam estas la plej bona tempo por edziniĝi.

Stell—Kion li diris al ŝi?

Nell—Li ekrigardis ŝin kaj diris al ŝi ke ŝi profitu per la unua oportuna okazo. —W.H.H.

NOVA GAZETO

La Babilanto. Kiam multaj el niaj periodaj eldonadoj malfortiĝas, maldaŭras,—eĉ mortas, estas kontentige anonci la naskiĝon de nova infano, precipe kiam ĝi estas tiel bela kaj tiel forta bubo kiel "Bab."

En Montpelier, Vermont, estas Samideano kiu anstataŭ muskoloj havas risortojn; kies koron anstataŭas dinamo; kaj kiun movigas elektro. Li nek manĝas, nek dormas; nur fumas kaj laboras.

Antaŭ nelonge mi skribis pri lia eldonado de kelkaj broŝuretoj, kaj nun al tiuj oni povas aldoni regule aperan-

tan gazeton, kies redaktoro, kompostisto, pruvlegisto, presisto kaj distribuanto li ankaŭ estas.

Pri ekstera beleco kaj zorgplena preparado "Bab" superas al multaj el la pli malnovaj gazetoj. Koncerne ĝian enhavon vi devus juĝi, ĉar preskaŭ ĉiu Esperantisto en Usono, kaj multaj el fremdaj landoj jam ricevis senpagan proponon esti legantoj de ĝi.

Se ĝi estas bona vi certe devus legi ĝin; se malbona des pli vi devus koni ĝin por ke vi povu kritiki kaj kompati la malsaĝulon kiu kredas sin redaktoro. —Ko Fo.

Kiel Ili Faris Ĝin

Maljuna kamparano kaj lia edzino loĝis apud la vilaĝa preĝejo. Unu varman dimanĉon, vespere, ili sidis sur la perono kaj la griloj laŭte ekbruis. "Mi tre ŝatas tian pepan bruon" dormeme diris la maljunulo kaj tuj ekdormis.

Baldaŭ poste la preĝeja ĥoro ekantis belan himnon.

"Aŭskultu" kriis la edzino, "ĉu ĝi ne estas belega?"

"Jes," dormeme murmuris la kamparano, "ili faras ĝin per la malantaŭaj kruoj."

Tradukis F-ino M. Wadsworth

FOR 60 c.

(Sm. 1,250) we will send to you,

- 1 CONGRESS BADGE \$.35
- 20 EXPOSITION POSTALS IN ESPERANTO .15
- 20 CALIFORNIA POSTALS IN ESPERANTO .15
- 1 48 PAGE ESPERANTO GUIDE BOOK OF SAN FRANCISCO AND VICINITY .05

The above prices are 30% below actual cost

THE KALIFORNIA ESPERANTISTA RONDARO

946 Central Ave.,
SAN FRANCISCO, CALIF.
Konto ĉe la Ĉekbanko Esperantista

THE WRITER'S MONTHLY

A Monthly Magazine of Interest
to Literary Folks

\$1.00 Yearly

THE WRITER'S MONTHLY

SPRINGFIELD, MASS.

**REMEMBER "Editorially Speaking":
Subscription to AMERIKA ESPERANTISTO is still \$1.00 a year.**

ORDER BLANK

The American Esperantist Co., Inc., West Newton, Mass.

Please send me at once, the items checked below, for which I enclose the sum of \$.....

Name

Address

Year's subscription to the monthly magazine, AMERIKA ESPERANTISTO, \$1.00	
COMPLETE GRAMMAR OF ESPERANTO (Kellerman), with vocabularies, \$1.25 postpaid	
Combination of one year's subscription to AMERIKA ESPERANTISTO with copy of COMPLETE GRAMMAR OF ESPERANTO, \$2.00	
STUDENTS COMPLETE TEXT BOOK (O'Connor), cloth, 50 cents	
PRACTICAL GRAMMAR OF ESPERANTO (Kellerman), 50 cents	

Send me also the following literature as shown in your book-list:

.....

AT LAST! the "E" BADGE!

☆ ☆ The Best Yet ☆ ☆

Excellent quality green enamel star, with gold-plated back—either brooch pin or lapel button with patent screw fastener. Letter E in gold.

**A STRIKING AND BEAUTIFUL INSIGNIA
Which May and Should Be Worn at All Times**

POSTPAID 35 CENTS

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.
WEST NEWTON, MASS.

FOR THE BEGINNER

A list of text-books and literature suitable for the NEW ESPERANTIST STUDENT. Carefully selected and especially recommended:

Practical Grammar of the International Language

(Ivy Kellerman Reed, Ph. D.)

The new text-book that is "just what you have been waiting for"

50 CENTS

Complete Grammar of Esperanto (Kellerman) cloth,	\$1.25	Ekzercaro (Zamenhof)	.35
Student's Complete Text-Book (O'Connor) cloth,	.50	Aladin aŭ la Mirinda Lampo (Cox)	.18
Esperanto at a Glance (Privat)	.15	Ala Baba kaj la 40 Rabistoj (Cox)	.14
Primer of Esperanto (O'Connor)	.10	Elektitaj Fabeloj (la Fontaine)	.18
Introduction to Esperanto (Baker)	.05	El Komedioj (Zamenhof)	.10
La Esperanta Kunulo (Wood)	.25	Ĝis la Revido (English & Esperanto)	.05
Handy Pocket Vocabulary (O'Connor)	.10	Karlo (Privat)	.15
English-Esperanto Dictionary (Harris)	.25	Kolomba Premio (Dumas)	.10
English-Esperanto Dictionary (Hayes-O'Connor)	.50	Mopso de lia Onklo (Chase)	.15
Tra la Jaro (Waddy) cloth,	.50	Patrino Anserino (Stoner)	.15
Tutmonda Lernolibro	.33	Princo Vanc' (Bates-Harris)	.35
Fundamento de Esperanto (Zamenhof) cloth,	.50	cloth, gold-stamped,	.75
	.70	Rakonto kaj Aventuro (Hall-Barroll)	.10
		Sep Ridoj (Wendell)	.25
		Sub la Meznokta Suno (Wendell)	.35
		cloth,	.50

DETAILED DESCRIPTION OF ANY BOOK LISTED
FURNISHED UPON REQUEST

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

WEST NEWTON, MASS.

A COURSE IN ESPERANTO

By IVY KELLERMAN REED, L.L.B., A.M., Ph.D.

READ

THE WASHINGTON COURIER

Published Every Saturday

15 cents a copy, Five Dollars a Year

A National Weekly edited by men and women, who tell you what you want to know, in the way you want to read it.

Special trial offer to readers of the American Esperantist:

THREE MONTHS FOR ONE DOLLAR

WASHINGTON COURIER

Munsey Building, - Washington, D. C.

DEZIRAS KORESPONDI

One insertion: 10 cents; four insertions: 25 cents. Announcement consists only of name and full address.

Unufoja anonco: 20 sd.; kvarfoje 50 sd. Anonco konsistas nur el nomo kaj plena adreso.

S-ro F. W. Spencer, Blackloam, B. C., Can. 1

S-ro P. At. Kolev, 46 str. Regenska, Sofio, Bulgaria. Pri kulturado de abeloj, kokoj, kunikloj, ktp. 1

S-ro Emil Lelievre, Bureau des Renseigne-ments, 37e, Reg. d'Infant, Troyes, Francujo.

S-ro Sebastian Chaler, S. Mariano 124, Tar-rasa, Spain. 3

S-ro Armand B. Coigne, 243 Bedford Pk. Bvd. New York, N. Y., serĉas angle kaj esperan-te rakontojn de diversspecaj abnormalaj psikaj spertoj.

S-ro G. B. Corgnali, Udine, Italy, I.P.K., Esp. kaj Itale. 4

S-ro Aurique Alberich, str. Bartoit No. 9, Tarrasa, Spain. 1

S-ro Domingo Garcia, Calle, del. Valle No. 9, Tarrasa, Spain. 1

S-ro V. N. Kossizin, Cigirin-kaja 3, Blagov-escensk, Na. Amur, Siberia-Russia. 4

S-ro A. A. Flink, Bol. Sakimanka, 10a Gim-nazio, Moskva, Russia. P.I., L., P.M. 1

F-ino Pacaud, 22-jara, Maison 5, L. 13, Tver-skaja, Dolgoroukovski per, Moskva, Rus. 1

Ĉiuj Amerikaj nomoj kiuj aperas sub ĉi tiu rubriko aperas ankaŭ senpage en "Kataluna Esperantisto" (Barcelona, Hispanujo), per specia arangado kun tiu administracio. Tiamaniere ni donas al niaj amikoj bonegan metodon por akiri plenan liston da korespondantoj, preskaŭ senpage.

Spain

S-ro F. S. Cendra, Palafrugell (Gerona) 1

S-ro J. Llavina, Padro Petit, 3, Palafrugell 1

S-ro J. Ramirez, Martin de Vargas, 15, 2, Madrid 1

S-ro J. Oro, Sant Vicens de Torello (Barce-lona) 1

Grupanoj de Fervojista Stelo, Princesa, 50, Barcelona, 1

S-ro Jaime Vilalta, Pl. Catalunya, 6, Reus, (Tarragona) 1

S-ro M. Sorolla Sanchez, str. Tantarantana, 11, 2o. Barcelona. 1

MONOGRAM EMBOSSE

Handy, compact, distinctive neat ever-lasting. An ideal gift at any time. One or two letters, 25 cts. Leahy's, Bx. 264, Alex-andria, Va.

MICRATING CARDS !!!

6 FOR 10 cts. 25 FOR 25 cts.

E. H. BECKER
332 Third Ave., Dayton, Ky.

"LA ONDO DE ESPERANTO"

monata ilustrata ĵurnalo, eldonata en Ruslando

1916—VIII-a—jaro

La ĵurnalo aperas akurate la 1-n daton nov-stile. Ĉiu kajero havas 16-24 paĝojn. For-mato 17x26 cm. La kunlaboradon partoprenas ĉiulandaj esperantaj verkistoj. Literaturaj konkursoj premiataj. Portretaj de konataj Es-perantistoj. Diversaj ilustraĵoj. Beletristiko originala kaj tradukita. Plena kroniko. Bib-

La abonpagon—2 rubloj=2,120 sm.=fr.5.35 =mk. 4,32, kr. 5,02, 4 ŝil. 3 p., 2,65 gul., sved. kr. 3,84, 1.03 dol. (laŭ la poŝta internacia kon-venco)—oni sendu al Moskva Librejo "Es-peranto" (Moskvo, Lubjanskij pr. 3, Rus-lando) poŝtmandate, papermone, bankĉeke aŭ pere de enlandaj esperantaj librejoj.

liografio. Amuza fako. Koresponda fako.

Por progresigi la esperantan sciencon lite-raturon la ĵurnalo senpage donos al la abo-nantoj en la jaro 1916 1-an parton de granda, 360 paĝa, populare-scienciga verko de Profesoro de Moskva Universitato K. A. Timirjazjev.

"LA VIVO DE KRESKAJOJ"
Tradukita de Doktoro Andreo Fiŝer

Ĉar dum la milito la poŝtmandata institucio ne funkcias, la eksterlandanoj tre oportune povas aboni al la ĵurnalo, sen kurza perdo kaj multaj poŝtelspezoj, sendante 17 respond-kuponojn en rekomendita letero.

La anonco en Koresponda fako kostas 30 kop. aŭ 3 respondkuponojn.

LA "EMERSON" AŬTOMATA

LA celo de la Ludigilo-Fortepiano—*perfekta reproduktado de man-ludado*—efektiviĝas per la “Emerson” Aŭtomata, la plej nova, la plej arta kaj *homa* el Ludigilo-Fortepianoj.

De la Aŭtomata, oni ricevas la impreson pri artistaj manoj ludantaj la klavojn. “La Meĥanika Tuŝado” malaperis.

Ĝi *reproduktas* la interpretadojn de la bonkonataj muzikistoj same kiel ili mem ludis tian kompozicion.

La “Accompano”—nova kaj mirinda elpenŝaĵo—ebligas ke oni regulu kaj dividu la muzikon de iom da distanco. Kiel montrata per la bildo la kantistino *ludas sian propran akompanon*. Per iomete da sperto oni povas ludi la akompanon tiamaniere pli bone ol permane.

La sperto estas la via tiel baldaŭ kiel vi volas—ĉe iu “Emerson”a vendisto.

Vendistoj en ĉefaj urboj kaj urbetoj
Petu katalogon

EMERSON PIANO COMPANY

(Fondita 1849)

BOSTON, - MASS.